

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Úlohy

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 17 (1888), No. 1, 33--41

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109154>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1888

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

ac kružnici; tato protíná stranu ab (nebo její prodloužení) v bodě e , prodlouženou stranu bc v bodech f, g . Jest pak

$$gb \cdot bf = ab \cdot be$$

čili $(cg + bc)(cf - bc) = ab(ac - ab)$

aneb $(ac + bc)(ac - bc) = ab(2ad - ab)$.

Odtud obdržíme

$$bc^2 = ac^2 + ab^2 - 2ab \cdot ad.$$

(*Встрѣчкѣ опытной физики и элементарной математики, II. семестра, стр. 262.*)

Křivost křivek při isogonální transformaci. Vyšetřuje, kterak se mění křivost rovinné křivky při isogonální transformaci, objevil *Laisant* tuto větu: Prochází-li bodem řada křivek a leží-li ich středy křivosti tomuto bodu příslušné na kuželosečce, jsou též středy křivosti křivek odvozených transformací isogonální položené na kuželosečce.

Zvláštními případy obsaženými v tomto theoremu jsou dvě věty, které dříve již odvodil *Transon* (*Nouv. annales*, 1869):

Křivky odvozené isogonální transformací ze svazku přímek mají příslušné středy křivosti na určité přímce.

Jde-li bodem řada křivek majících v bodě tom stejnou křivost, leží příslušné středy křivosti křivek odvozených na kuželosečce, která má v bodě odvozeném ohnisko.

(*Bulletin de la société mathématique de France. Tome XV. 1887. pag. 39.*)

Úlohy.

Řešení úlohy 17. z roč. XVI.

(Zaslal p. *Vladimír Novák*, stud. VIII. tř. v Truhlářské ulici v Praze.)

Výslednice obou sil jest v prvním případě $2P \cos \frac{\alpha}{2}$, v druhém pak $(P + p) \cos \left(\frac{\alpha}{2} - \beta \right) + (P - p) \cos \left(\frac{\alpha}{2} + \beta \right)$.

Aby se břímě s nezměněnou rychlostí pohybovalo, musejí obě výslednice býti sobě rovny, tedy

$$(P + p) \cos \left(\frac{\alpha}{2} - \beta \right) + (P - p) \cos \left(\frac{\alpha}{2} + \beta \right) = 2P \cos \frac{\alpha}{2}.$$

Řešením této rovnice obdržíme

$$p = P \cot \frac{\alpha}{2} \cdot \operatorname{tg} \frac{\beta}{2}.$$

Tutéž úlohu řešili pp.: *Ant. Radešinský* a *Frant. Navrátil* z VIII. tř. v Litomyšli, *Lud. Novotný* a *Karel Petr* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Miroslav Antoš*, stud. g. v Žitné ulici v Praze, *Frant. Klas* a *Jindřich Šafařovič* z VIII. tř. v Písku, *Karel Herzán* ze VI. tř. r., *Jos. Kábrle*, *Karel Novák* a *Josef Dvořák* z VIII. tř. v Hradci Králové, *Kar. Klír* ze VI. tř. r. v Karlíně, *Frant. Zelinka* ze VI. tř. a *Fr. Janoušek* ze VII. tř. r. v Brně, *Frant. Tomášů* ze VI. tř. g. na Novém Městě v Praze, *Frant. Doležal* a *Svatopluk Dienel* z VIII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze a *Ferd. Steinbach* ze VI. tř. r. v Táboře.

Řešení úlohy 18. z roč. XVI.

(Podal p. *Ferd. Steinbach*, stud. VI. tř. r. v Táboře.)

Znamená-li q jednu tuto sílu a x její rameno, bude $S - q$ druhá síla a $d - x$ příslušné rameno. Podmínka rovnováhy v prvním případě jest

$$qx = (S - q)(d - x)$$

a v druhém

$$(q + p)(x - a) = (S - q - p)(d - x + a).$$

Odečteme-li první rovnici od druhé, nabudeme

$$p = \frac{a}{d} S.$$

Správné řešení zaslali pp.: *Karel Petr* a *Lud. Novotný* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Frant. Doležal* a *Svatopluk Dienel* z VIII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze, *Vladimír Novák* z VIII. tř. v Truhlářské ulici v Praze, *Karel Herzán* a *J. Petříček* ze VI. tř. r., *Josef Dvořák*, *Jos. Kábrle* a *Karel Novák* z VIII. tř. v Hradci Králové, *Jind. Šafařovič* a *Frant. Klas* z VIII. tř. v Písku, *Frant. Navrátil* a *Ant. Radešinský* z VIII. tř. v Litomyšli, *K. A. Klír* ze VII. tř. r. v Karlíně a *Frant. Zelinka* ze VI. tř. r. v Brně.

Řešení úlohy 19. z roč. XVI.

(Zaslal p. *František Klas*, stud. VIII. tř. v Písku.)

Jeli svah roviny dán úhlem α , bude $P_1 = Q \sin \alpha$, $P_2 = Q \operatorname{tg} \alpha$,
 a tedy $\cos \alpha = \frac{P_1}{P_2}$, tudíž $\sin \alpha = \frac{\sqrt{P_2^2 - P_1^2}}{P_2}$, pročež váha sudu

$$Q = \frac{P_1}{\sin \alpha} = \frac{P_1 P_2}{\sqrt{P_2^2 - P_1^2}}.$$

Správné řešení zaslali pp.: *Jan Andres*, *Frant. Doležal*, *Svatopluk Dienel* z VIII. tř. a *Karel Zikmund* ze VII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze, *Karel Bailony* z VIII. tř., *Karel Petr* a *Ludvík Novotný* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Karel Klír* ze VI. tř. r. v Karlíně, *Karel Herzán* a *J. Petříček* ze VI. tř. r., *Josef Kábrle*, *Karel Novák* a *Josef Dvořák* z VIII. tř. v Hradci Králové, *Ant. Radešinský* a *Frant. Navrátil* z VIII. tř. v Litomyšli, *Josef Šafařovič* a *Frant. Klas* z VIII. tř. v Písku, *Frant. Zelinka* ze VI. tř. r. v Brně a *Ferd. Steinbach* ze VI. tř. r. v Táboře.

Řešení úlohy 20. z roč. XVI.

(Podává p. *Karel Herzán*, stud. VI. tř. r. v Hradci Králové.)

Trvá-li vrh k prknu po dobu t , musí býti $c = C - gt$, znamená-li g zrychlení tíží. Výška prkna jest dle volného pádu $\frac{v^2}{2g}$, a dle vrhu vzhůru $\frac{1}{2}(C + c)t$, tedy

$$\frac{v^2}{2g} = \frac{1}{2}(C + c)t.$$

Vyloučíme-li z obou těchto rovnic t , obdržíme

$$C = \sqrt{c^2 + v^2}.$$

Správné řešení zaslali pp.: *Ant. Radešinský* a *Frant. Navrátil* z VIII. tř. v Litomyšli, *Karel Klír* ze VI. tř. r. v Karlíně, *Karel Petr* a *Lud. Novotný* ze VII. tř. g. a *Karel Bailony* z VIII. tř. v Chrudimi, *Josef Dvořák*, *Josef Kábrle* a *Karel Novák* z VIII. tř. g. a *Jan Petříček* ze VI. tř. r. v Hradci Králové, *Frant. Doležal*, *Svatopluk Dienel* a *Jan Andres* z VIII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze a *J. Lauschmann* ze VII. tř. g. v Příbrami.

Řešení úlohy 21. z roč. XVI.

(Zaslal p. *Jos. Kábrle*, stud. VIII. tř. v Hradci Králové.)

V prvním případě jest pohybující silou váha p_1 , kteráž při pohybu stejnoměrně urychleném za rovné doby vždy jenom rovné práce vykonati může, nechť pohybuje při volném svém pádu pouze břímě p_1 po dráze S , neb po dráze s_1 toto břímě i odpor Q na přístroji, způsobený vahou obou misek i šňůry a otáčícím se kolečkem.

Jsou tedy vykonané práce $p_1 S = (Q + p_1)s$, a taktéž v druhem případě $p_2 S = (Q + p_2)s_2$.

Vyloučíme-li neznámou Q z obou rovnic, najdeme

$$S = \frac{(p_1 - p_2)s_1 s_2}{p_1 s_2 - p_2 s_1}.$$

Správné řešení zaslali pp.: *Karel Novák* a *Jos. Dvořák* z VIII. tř. g. a *Karel Herzán* ze VI. tř. r. v Hradci Králové, *Jan Andres*, *Svatopluk Dienel* a *Frant. Doležal* z VIII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze, *Karel Petr* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Antonín Radešinský* a *Frant. Navrátil* z VIII. tř. v Litomyšli.

Řešení úlohy 22. z roč. XVI.

(Podává *Josef Vančura*, stud. VII. tř. g. v Budějovicích.)

Nabude-li vlak za hledanou dobu t mezní rychlosti $v = z_1 t$, a způsobují-li odpory pohybu zpoždění z_2 , ujede vlak, hnán jsa parou, dráhu $x = \frac{z_1 t^2}{2}$ a pak bez páry $y = \frac{v^2}{2z_2} = \frac{z_1^2 t^2}{2z_2}$. *) Že pak rychlost $\sqrt{2s_1 z}$ na konci dráhy s_1 jest rovna rychlosti $\sqrt{2s_2 z_2}$ na počátku dráhy s_2 , obdržíme pomocí $\frac{z_1}{z_2} = \frac{s_2}{s_1}$ pro druhý díl dráhy $y = \frac{s_2 z_1 t^2}{2s_1}$ a tudíž pro celou dráhu

$$S = x + y = \frac{z_1 t^2}{2} \left(1 + \frac{s_2}{s_1} \right),$$

*) Při tom pro jednoduchost předpokládáme, že záporné urychlení odpory pohybu způsobené jest stejnoměrné, což ovšem není zcela správné, jelikož jest na př. tření úkonem rychlosti.

tak že jest

$$t = \sqrt{\frac{2Ss_1}{(s_1 + s_2)^2 s_1}}.$$

Správné řešení zaslali pp.: *Karel Petr* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Frant. Zelinka* ze VI. tř. r. v Brně, *Karel Herzán* ze VI. tř. r., *Karel Novák* a *Josef Kábrle* z VIII. tř. g. v Hradci Králové a *Ant. Radešinský* z VIII. tř. v Litomyšli.

Řešení úlohy 23. z roč. XVI.

(Zaslal p. *Frant. Doležal*, stud. VIII. tř. vyš. r. g. na Malé Straně v Praze.)

Do první nádoby nateklo tolik, kolik z ní vyteklo. Byla-li na počátku doby t výtoku voda vysoko V a na konci vysoko v nad otvorem velkým q , znamená-li dále k koeficient výtoku a g zrychlení tíží, pak vyteklo z první nádoby $K_1 = kqt \sqrt{2gV}$ a z druhé $K_2 = \frac{1}{2} kqt (\sqrt{V} + \sqrt{v}) \sqrt{2g}$, tedy

$$D = K_1 - K_2 = \frac{1}{2} kqt (\sqrt{V} - \sqrt{v}) \sqrt{2g}.$$

Vyloučením veličiny K_2 z rovnice $\frac{K_2}{\sqrt{V} - v} = \frac{K}{\sqrt{V}}$, obdržíme

$$\sqrt{V} - \sqrt{v} = \frac{V kqt \sqrt{2g}}{2K}, \text{ tedy } D = \frac{(kqt \sqrt{2gV})^2}{4K} = \frac{K_1^2}{4K} \text{ a}$$

$$K_1 = 2\sqrt{KD}.*$$

Správné řešení zaslali pp.: *K. A. Klír* ze VII. tř. r. v Karlíně, *Karel Petr* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Josef Kábrle* a *Karel Novák* z VIII. tř. v Hradci Králové.

Řešení úlohy 24. z roč. XVI.

a) Jak povědomo, jest dvojčlen $a^{2n+1} + b^{2n+1}$ dělitel součtem $a + b$; klademe-li $a = 2$, $b = 1$, bude i $2^{2n+1} + 1$ dělitelno číslem $2 + 1 = 3$.

b) Poněvadž jest

$$2^{2n+1} + 1 = 2(2^{2n} - 1) + 3,$$

a číslo

$$2^{2n} - 1 = (2^n - 1)(2^n + 1)$$

patrně jest 3mi dělitelno (neboť 2^{n-1} a 2^{n+1} jsou dvě lichá čísla

*) Veličiny K_1 a D jsou souřadnice bodu paraboly.

po sobě jdoucí a mezi nima číslo sudé 2^n třemi nedělitelno), proto jest i dané číslo 3mi dělitelno.

c) Výraz 2^{2n+1} můžeme psáti též

$$2 \cdot 4^n + 1 = 2(3 + 1)^n + 1;$$

umocníme-li dle věty binomické, dostaneme

$$2[3^n + (n)_1 3^{n-1} + (n)_2 3^{n-2} + \dots + (n)_1 3] + 3.$$

Výraz ten jest zřejmě dělitelno třemi.

d) Píšeme-li opět

$$2^{2n+1} + 1 = 2 \cdot 4^n + 1$$

a užijeme-li stejniny

$$4^n = 3 \cdot \frac{4^n - 1}{4 - 1} + 1 = 3 \cdot 4^{n-1} + 3 \cdot 4^{n-2} + \dots + 3 + 1,$$

oburžíme

$$2^{2n+1} + 1 = 6[4^{n-1} + 4^{n-2} + \dots + 4 + 1] + 3,$$

čímž dělitelno třemi dokázána.

e) Rozložme daný výraz takto

$$2^{2n+1} + 1 = 2 \cdot 4^n + 1 = 3 \cdot 4^n - (4^n - 1).$$

Zbývá dokázati, že $4^n - 1$ jest dělitelno třemi.

Poněvadž jest

$$Z\left(\frac{4^n - 1 - (4^{n-1} - 1)}{3}\right) = Z\left(\frac{4^{n-1}(4 - 1)}{3}\right) = 0,$$

jest

$$Z\left(\frac{4^n - 1}{3}\right) = Z\left(\frac{4^{n-1} - 1}{3}\right) = Z\left(\frac{4^{n-2} - 1}{3}\right) = \dots = Z\left(\frac{4 - 1}{3}\right) = 0,$$

čímž žádaný důkaz podán.

Správné řešení této úlohy zaslali pp.: *Ant. Vík* z VIII. tř. a *Jan Krejčí* ze VII. tř. g. v N. Bydžově, *Frant. Tomášů* ze VI. tř. g. na Novém Městě v Praze, *J. Lauschmann* ze VII. tř. g. v Příbrami, *Emil Meissner* z VIII. tř. v Mladé Boleslavi, *Ambrož Ludvík* ze VII. tř. akad. gymn. v Praze, *Boh. Novák* ze VI. tř. a *Alois Skalák* ze IV. tř. g. v Táboře, *K. A. Klír* ze VII. tř. a *Karel Klír* ze VI. tř. r. v Karlíně, *Josef Kábrle* a *Karel Novák* z VIII. tř. g., *Karel Herzán* ze VI. tř. r. v Hradci Králové, *Karel Petr* a *Lud. Novotný* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Ant. Radešinský* z VIII. tř. v Litomyšli, *Frant. Doležal* a *Svato-pluk Dienel* z VIII. tř. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze a *Jos. Vančura* ze VII. tř. g. v Budějovicích.

Řešení úlohy 25. z roč. XVI.

(Zaslal p. *Frant. Zelinka*, stud. VI. tř. r. v Brně.)

Rozbor. Lichoběžník ABCD budiž rozdělen přímkou $MN \parallel AB \parallel DC$ na lichoběžníky L', L'' v poměru $\mu : \nu$. Doplňme-li lichoběžník na $\triangle ABE$, vzniknou podobné trojúhelníky EDC, EMN, EAB. Jest tedy

$$\triangle EMN : \triangle EDC = \overline{EM}^2 : \overline{ED}^2.$$

Sestrojíme-li nad AE polokruh a učiníme-li $EF = ED$, $EH = EM$; dále $FG \parallel HJ \perp AE$, jest $\overline{EF}^2 = \overline{AE} \cdot \overline{GE}$, $\overline{EH}^2 = \overline{AE} \cdot \overline{JE}$ a tedy

$$\triangle EMN : \triangle EDC = JE : GE. \quad (\alpha)$$

Úměru tuto lze psáti

$$L' : \triangle EDC = JE : GD, \quad (\beta)$$

a podobně jest

$$L'' : \triangle EMN = AJ : JE. \quad (\gamma)$$

Dělením stejnolehých členů vyjde z úměr (β) , (γ) se zřetelem k úměře (α)

$$L' : L'' = JG : AJ. \quad (\delta)$$

Sestrojení. Doplň lich. ABCD na trojúh. ABE, sestroj nad AE polokruh, učiň $EF = ED$, $FG \perp AE$, délku AG rozděl bodem J tak, aby bylo $JG : AJ = \mu : \nu$, sestroj $JH \perp AE$, $EM = EH$, i jest $MN \parallel AB$ žádaná dělicí přímka.

Důkaz. Dle (δ) jest $L' : L'' = JG : AJ$; dle sestrojení jest $JG : AJ = \mu : \nu$, tedy

$$L' : L'' = \mu : \nu.*$$

Jiným způsobem řešili úlohu tuto pp.: *J. Lauschmann* ze VII. tř. g. v Příbrami, *Karel Petr* a *Lud. Novotný* ze VII. tř. g. v Chrudimi, *Karel Novák* a *Josef Kábrle* z VIII. tř. v Hradci Králové, *Ant. Vík* z VIII. tř. v Novém Bydžově, *Adolf Novotný* ze VI. tř. r. vyššího r. g. na Malé Straně v Praze a *K. A. Klír* ze VII. tř. r. v Karlíně.

*) Úloha tato jinak řešena v Jandečkově Analytické geometrii, 2. vyd. str. 26.

Řešení úlohy 13. zaslal též p. *Jan Krejčí*, stud. VII. tř. g. v Novém Bydžově.

Úloha 1.

Řešiti rovnici

$$\begin{vmatrix} \sin x, & \cos x, & 1 \\ \operatorname{tg} x, & \operatorname{cot} x, & 1 \\ \sec x, & \operatorname{cosec} x, & 1 \end{vmatrix} = \cot 2x.$$

Prof. *A. Strnad*.

Úloha 2.

V polokruhu, jehož průměr $\overline{a_0a_1} = d$, vedena jest tětiva a_1a_2 v úhlu $a_0a_1a_2 = \alpha = \frac{R}{n}$ (n jest celé číslo); potom stanoveny tětivy $a_2a_3 \parallel a_0a_1$, $a_3a_4 \parallel a_1a_2$, \dots , $a_{n-1}a_n \parallel a_{n-2}a_{n-3}$. Která jest délka lomené čáry $a_0a_1a_2 \dots a_n$?

Týž.

Úloha 3.

Do zkomoleného kužele vepsána jest koule dotýkající se obou základů i oblony jeho, a sice této podél kružnice poloměru 24 cm; obsahy obou těles mají se k sobě jako 8:21. Ustanoviti jich rozměry.

Týž.

Úloha 4.

Vyšetřiti měřické místo vrcholu c v trojúhelníku abc , jehož půdice \overline{ab} jest stálá a ve kterém přímka spojující střed půdice této s vrcholem c jest střední měřickou úměrnou ramen \overline{ac} , \overline{bc} .

Týž.

Úloha 5.

Po prkně šikmo opřeném o svislou stěnu běžela úplně pružná koule vzhůru a, byvši stěnou odražena, dopadla na prkno ve vzdálenosti D ode stěny a hloubce V pod bodem, v němž se stěny dotkla. Udejte rychlost c , s jakou koule dorazila ku stěně a délku d i výšku v vrhu!

Prof. *Vavř. Jellinek*.

Úloha 6.

Stanovte a narýsujte dráhu, kterou opíše koule, skutálivši se s hřebenu dvojtřechy, mající výšku a nad domem o šířce $2b$!

Prof. Vavř. Jelínek.

Věstník literární.

A. Hlídka programů.

Dvacátá výroční zpráva o obecním gymnasiu realním spojeném s vyššími třídami gymn. i real. v Praze (za školní rok 1887) přináší článek:

Kterak se vypočítá povrch pásu na ploše kulové. Pro žáky středních škol napsal *Aug. Pánek*. (3 strany s 1 obrazcem).

V krátkém tomto pojednání řešena jest úloha: vyjádřiti plochu P pásu kulového takovými elementy, které na útvaru přímo odměřiti možno, totiž oběma poloměry R a r základních kruhů a výškou pásu v . Trojím způsobem odvozen vzorec

$$P = \pi \sqrt{[(R+r)^2 + v^2]} \sqrt{[(R-r)^2 + v^2]}$$

ve kterém obsažena také pravidla pro plochu vrchlíku a povrch koule. Zajímavé jest též, že plocha pásu kulového rovná se obsahu ellipsy, jejímiž poloosami jsou nejdelší a nejkratší spojnice vedené mezi oběma kruhy základními.

Prof. A. Strnad.

B. Recenze knih.

Účetnictví jednoduché i složité. Pojmy národohospodářské a ustanovení zákonná pro obchodníky důležitá. Sepsal *Quido Teissler*, ředitel obchodní akademie v Chrudimi. Nákladem knihtiskárny Stanislava Pospíšila. V Chrudimi, 1886, 302 str.

V širších kruzích učenců či vědců neujal se ještě názor, že by účetnictví náleželo do řady věd. Příčinu toho sluší hledati v tom, že podstata a duch účetnictví mnohdy zaměňuje se manipulací či lépe řečeno zručnostmi nebo obratnostmi při řádném účetnictví v praxi nezbytnými. A přihlédneme-li pak ještě k literatuře o účetnictví u jiných národů více nebo méně bohaté a zdařilé, seznaváme, že tento obor vědění a umění pro společenskou třídu velmi četnou vysoce důležitý, něku-li nevyhnutelný, ve spisech příslušných většinou probírá se způsobem, který více má na zřeteli účetnickou obratnost potřebnou v písemném vyličování obchodních případů nějakého hospodářského podniku, než aby nesl se k tomu, vyložiti nezměnitelné zásady a axiomata účetnictví, věčně tatáž, ať již mají se přispůsobiti k hospodářskému podniku jakémukoli, buď složitému a rozsáhlému, jako